

F. t. l. om produktsikkerhed

Det foreslås ligeledes, at Forbrugerstyrelsen, jf. lovforslagets § 24, 2. punktum bliver ansvarlig for underretning af Europa-Kommissionen om indgreb foretaget med hjemmel i produktsikkerhedsloven. Forbrugerstyrelsen er i dag koordinerende myndighed i forhold til legetøjsbekendtgørelsen, og ansvarlig for den danske deltagelse i EU-, det nordiske- og OECD's notifikationssystemer.

*Til § 18**Til stk. 1*

Ved denne bestemmelse opretholdes den nuværende ansvarsfordeling, hvorefter ansvaret for produktsikkerhed ikke samles hos en central myndighed, men deles mellem myndighederne efter hvilke produkter, der er tale om. Bestemmelsen fastslår denne arbejdsfordeling og åbner mulighed for, at myndigheder, der er underlagt andre ressortministerier, kan anvende lovforslagets bestemmelser. Disse myndigheder udstyres bl.a. med kompetence til at foretage indgreb over for farlige produkter, der hører under deres ressort, såfremt tilsvarende indgrebsmuligheder ikke allerede er tilvejebragt i de pågældende myndigheders lovgivning. Det betyder, at den pågældende kontrolmyndighed fx. kan udstede påbud om tilbagetrækning og afhjælpning i en konkret sag i medfør af denne lov, selv om myndigheden ikke har beføjelse hertil efter vedkommende speciallovgivning.

Alle de farligste produkter er omfattet af særlove, og beføjelserne for disse produkter bør derfor ikke være mindre vidtgående end for de relativt harmløse ting, der ikke er dækket af speciallovgivning.

Bestemmelsens 2. punktum åbner mulighed for; at loven kan indpasses i særmyndighedernes administrative hierarki, idet den bemyndiger andre ressortministre til ved bekendtgørelse at fastsætte afvigende regler om sagsbehandling i bredeste forstand, herunder alle aspekter af den administrative udøvelse af kontrollen bl.a. klageadgangen. Det sikres herved, at det enkelte ministerium kan tilpasse kontrolarbejdet efter produktsikkerhedsloven til myndighedens øvrige arbejde.

Bestemmelsen berører ikke kontrolmyndighedernes mulighed for efter egen lovgivning at fastsætte materielle krav til produkterne, herunder om indretning og mærkning mv.

Til stk. 2

Formålet med bestemmelsen er at hindre en situation, hvor der er tvivl om, hvem der skal tage sig af sagen. Er der fx. tale om et specialområde, der und-

tagelsesvist ikke er lovreguleret, men som mest naturligt hører under et andet ministeriums ressort, vil Forbrugerstyrelsen ifølge § 17, stk. 2 være kontrolmyndighed.

Dette kan dog i praksis vise sig uhensigtsmæssigt, idet Forbrugerstyrelsen savner den fornødne specialviden. I sådanne tilfælde foreslås det derfor, at Forbrugerstyrelsen ved aftale kan overlade sine tilsynsbeføjelser til særmyndigheden.

*Til § 19**Til stk. 1*

Bestemmelsen knytter sig til de særlige regler om sikkerhedskrav til legetøj og produkter, som på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med levnedsmidler. Den svarer i hovedtræk til markedsføringslovens § 15, stk. 2 og 3. Bestemmelsen gør det muligt at overlade den praktiske udførelse af tilsyn, godkendelse og kontrolforanstaltninger til private virksomheder og godkendte laboratorier som fx. DEMKO, der pr. 1. januar 1994 overgår fra at være en offentlig myndighed til et privat statsejet selskab. Forbrugerstyrelsen har i dag indgået aftale med DEMKO om, at DEMKO udfører den praktiske del af stikprøvekontrollen på området. Uanset bestemmelsen påhviler det endelige ansvar dog den pågældende ressortminister eller -myndighed.

Til stk. 2

Det foreslås, at kompetencen til at meddele forbud eller påbud i henhold til lovforslagets kap. 5 overføres fra Forbrugerombudsmanden til Forbrugerstyrelsen. Dette sker for at følge forslaget systematik, hvorefter alle indgrebsbeføjelser efter denne lov er tillagt Forbrugerstyrelsen. Om baggrunden for at tillægge Forbrugerstyrelsen lovens administration henvises til bemærkningerne til § 17, stk. 1. Markedsføringslovens § 15, stk. 2 og 3 foreslås samtidig ophævet ved produktsikkerhedslovens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 29, stk. 2.

*Til § 20**Til stk. 1*

Bestemmelsen giver kontrolmyndigheden beføjelse til i et vist omfang at tilrettelægge sit arbejde. Kontrolmyndigheden er således berettiget til at foretage et skøn over, hvorvidt en risiko ved et produkt er så betydelig og sagen af tilstrækkelig almen interesse, at myndigheden af egen drift bør optage sagen til behandling.

I de tilfælde, hvor der foreligger en anmeldelse, kan kontrolmyndigheden dog kun afvise at behandle